

BISERIC'A SI SCOL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literaria si economica.

Ese o data in septemana: Duminec'a.

Pretiul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria pe anu . . .	5 fl. — cr.
" " " 1/2 anu . . .	2 " 50 "
Pentru Români a si strainetate pe anu . . .	7 " " "
" " " 1/2 " . . .	3 " 50 "

Pretiul insertiunilor:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.
---	------------------------------

Corespondintele se se adreseze Redactiunei dela „BISERIC'A si SCOL'A“ in Aradu, la institutul pedagogic-teologic, éra banii la secretariatul consistoriului romanu ortodox din Aradu.

Planulu de invetiamentu pentru scoalele poporale in districtulu consistoriului romanu ort. din Aradu.

Lips'a unui planu de invetiamentu pentru scoalele nóstre poporale erá de multu simtita, nu numai cu privire la recerintele invetiamentului, ci si cu privire la necesitatile invetiatorilor, cari in mare parte sunt fórte neajutati, incátu ei in scola nu se sciu de felu orientá in propunere, nu sciu de unde se incepa si cum? In chipulu acest'a invetiamentulu apoi trebie ori se regresze ori sa stagnize.

Planulu de invetiamentu ce-lu avemu d'inainte, daca invetiatorii vor fi conceui de missiunea loru, va potea se li servésca in privint'a acésta de celu mai bunu indreptariu si indispensabilu pentru fiacarele. Apoi daca vom mai socotí cătu de indereptu am remasul noi de alte popore culte pe terenulu invetiamentului, interesulu si important'a operatului venerab. consistoriu este indoitul de mare, putemu dice, este cea d'intaie lucrare la noi, in feliulu seu, care a sciutu se tien a contu in detaiu de progresul mai noue in sciintiele pedagogice. Prin ea s'a datu invetiamentului poporalu o noua directia si cea mai potrivita in desvoltarea lui, pe carea poporale celea culte din tierile straine o adoptara de multu.

Da, recunoscemu lips'a cea mare de cărti didactice si manuale de scola, carea pote se impedece pe cătva timpu esecutarea planului de invetiamentu in tota estensiunea si cuprinsulu seu, dar se nu pierdemu din vedere ceea ce ni spune Montesquieu: „antaiu facu omenii institutiile, pe urma institutiile facu pe omeni.“

Noi aflamul planulu de invetiamentu alu venerab. consistoriu binevenitu chiar si la cei ce vor vrea se serie căte o carte de scola. Mai multu, prin elu se va destuptá totodata gustulu, emulatiunea, si chiar obligamentulu moralu d'a serie si tiparí manualele de scola ce nu corespundu recerintelor didactice, ori ni lipsesc cu deseversire. —

Dupa aceste premise, credemu a ni face o detoria placuta catra onoratulu publicu éetitoriu, daca vomu pune in vederea si apretiarea sa momentele principali ale planului de invetiamentu despre care vorbim.

Intrég'a lucrare din cestiune este impartita in siepte punte séu parti principale, care tractéza: I) Primirea, locarea si clasificarea scolarilor; ingrigirea localitatilor de invetiamentu II) Obiectele de invetiamentu; III) Scopulu si estensiunea obiectelor de invetiamentu; IV) Impartirea timpului, planulu generalu si ordalul óretelor; V) Stoafa de repetiáian; VI) Disciplin'a; si a VII) Midilócele de invetiamentu.

Classarea séu locarea scolarilor este temeiul, pe care se pote face propunerea invetiamentului cu succesu.

De aceea autorulu planului de invetiamentu desebesce in fiacare scola elementara siese classe, dupa sistem'a lui Comeniu, coresponditorie la etatea copiiloru dela 6—12 ani. Era cu privire la tratarea cu copii, elu dà indegetarile celea mai bune si instructive invetiatorilor, facendu-ii bagatori de sema, că daca „inviamentulu pana acum a fostu pucinu roditoriu, si daca scol'a nu s'a potutu popularisá dupa recerintie, cau'a nu jacea numai in apathia séu neinteresarea óreditosiloru, pre cătu adeseori in metodulu celu necoresponditoriu alu unoru invetiatori facia cu scolari.“

Obiectele de invetiamentu obligate pentru scola sunt: religiunea, limb'a romana, aritmetic'a si geometri'a cu desemnulu, geografi'a cu istori'a si cunoșcerea drepturilor si a detorintielor cetatienesei, istori'a naturala, fizic'a, economi'a si exercitie practice in gradinaritu, cantulu bisericescu si nationalu; gimnastic'a cu privire la exercitiele militare, cutare limba vecina, ér in scoalele de fete lucrulu de mana. In planulu de invetiamentu se arata insemnatarea si scopulu fiacarui obiectu din aceste in „notitie preliminarie.“ Cu alte cuvinte, autorulu face definitiunea clara si precisa a obiectului. Acésta este de mare importantia pentru invetiatori, dintre cari unii pro-

punu adeseori numai ca se propuna, fora a scí ratiunea pentru carea trebuie propusu cutare obiectu in scola. Ceea ce atrage atentiunea si cuceresce gustulu lectorelui este mai vertosu espunerea vioia si eleganta, carea in genere, se obsérva aici cu deosebire in tractatele despre doctrin'a religiunei, si limb'a românesca! *) Dupa espunerea séu definitiunea obiectelor urmăza apoi impartirea materialului, adeca, ce si cătu se propuna invetiatoriulu in fiacare classa? unde érasi observamu o ordine exemplara si unu sistem in adeveru didactie. Dupre acésta impartire, in celea doue classe d'intaiu, adeca la copii de 6—7 si de 7—8 ani, obiectele sunt a se propune numai in modu intuitivu, si numai cei din class'a a treia incepdu a se folosi de manuale séu studie.

Noi credem ca or care invetiatoriu chiar si in casulu daca n'ar avea cunoșcinta in deajunsu de metodu, citindu cu diligentia si atentiune planulu prelucratu de venerab, consistoriu, elu va potea cu intenție si cu succesu a-si implini misiunea sa in scola. Insa pe cătu timpu invetiatorii nu vor fi consci de misiunea loru, si nu vor avea la inima progresulu invetiamantului, pana atunci ori ce straduinta din partea consistoriului remane zadarnica.

Religiunea si influint'a ei asupra omenimiei.

(Continuare din nr. 4.)

Precum numai atunci suntem indreptatiti a ne pronunciá in vieti'a nostra de tóte dilele asupra cuiua, si a dice despre elu d. e. ca este „bunu“ séu „reu“, dupace i cunoscemu faptele, si dupace le supunemus acestea unei critice severe, dar nepreocupate; tocma asia sta lucrulu si cu religiunea: numai atunci suntemu in stare a ne pronunciá cu positivitate asupra religiositatii cutarua, daca i cunoscemu faptele, pentruca in fapte se exprima si oglindéza religiositatea fiecaruia din noi si „credint'a (religiunea) fara fapte este mórtă“.

Candu sustienemu, ca in fapte se oglindéza religiunea si religiositatea nostra, nu potemu negá, ca, daca nu avemu precautiunea necesaria, fórte de multe ori potemu veni in positiunea, ca chiar si faptele se ne insiele. In lume trecu nu arareori de fapte „mari“ fapte de acelea, prin cari faptuitoriuloru nu a urmarit ual scopu, decătu numai a orbí lumea si a satisface numai egoismului seu. Cate „vorbe late“ nu trecu inaintea lumiei de „bani buni“! La căte fapte la aparintia „mari“ nu si-ieau refugiu aceia, cari voiescu a duce „lumea pre ghiacia“, si a o exploata in folosulu loru! Cate nu se facu in tóte partile, si asia si la noi sub masc'a nationalitatii si patriotismului! Astfelii nu potemu negá, ca si sub masc'a religiunei se ascundu de multe ori fapte cu totulu contrarie principielorui ei.

Tóte acestea inse nu deroga nimicu assertiunei: „ca in faptele nostre se oglindéza religiunea nostra,“ pentruca precum in vieti'a de tóte dilele faptele private din tóte punctele de vedere nu ne potu insielá in pronunciarea judecatii nostra asupra unuia séu altuia; tocma asia nu potemu gresi nici candu ne pronunciàmu asupra religiositatii cuiua, daca vomu cautá a ne insusí modulu, ce ni-lu indigitezá in acésta directiune fundatoriulu religiunei nostra. Se ne aducem numai aminte de cuvintele lui espuse in evangeli'a, in carea vorbesce despre cei doi denari ai veduvei aruncati in cass'a bisericei, se ne infacișiamu totdeuna paralel'a facuta de densulu intre sum'a cea nensemata aruncata de veduva si intre sumele aruncate de ceialalti, se purcedemt totdeuna dupa principiulu indigitatu acolo, si ne vomu poté convinge, ca purcediendu astfelii, nici odata nu ne vomu insielá in judecat'a nostra. De unde urmăza dara, ca intre religiunea si faptele nostra esista neconditionata legatura fórte strinsa.

Acésta impregiurare a condusu pre unii a identificá religiunea cu faptele si a face din religiune numai unu productu alu vointiei spiritului omenescu. Representantele acestei pareri, filosoful Cant dice, „ca tota religiunea consta numai intru aceea, ca noi se recunoscem detorintiele, ce ni le impune ordinea morala, carea este unu effussu alu ratiunei, de legi ale lui Dumnezeu.“ Elu recunoscé, ca in spiritulu omenescu esista in adeveru tendint'a de a se ibaltá dela esistint'a lucruriilor din lume la esistint'a lui Dumnezeu, ba dice, ca formarea ideii de Ddieu in spiritulu omului cugetatoriu este o necesitate psichologica; adaoje inse, ca tocma pentruca acésta ideia se forméza in omu numai in urm'a acelei tendintie a spiritului omenescu de a se inaltá in infinitu in combinatiunile sale prebas'a cunoscintielorui cascigate dela obiectele din lumea din afara, acésta ideia are numai o valóre subiectiva pentru cugetarea nostra, si nu poté pretinde, ca ei se i corespunda in realitate obiectulu ce voiesce a-lu reprezentá. Principiulu supremu alu activitatii morali a omului este-dupa Cant legea: „lucre astfelii, ca massim'a activitatii tale se pota servi de lege generala pentru toti omenii.“ „Omulu, ca fientia rationala, este necessitat prin insasi natur'a sa se lucre astfelii, pentruca la din contra si denega insasi ratiunea sa. Omulu se nu caute prin activitatea sa morala fericirea sa, ci de indemn alu faptelor sale se-i servesc totdeuna aceea ce pretinde dela elu ratiunea sa, pentruca a face activitatea nostra morala pendinte dela fericirea nostra, séu a o face acésta de scopu alu activitatii nostra morali, ar insesná a supune activitatea nostra morala intemplarii si capriciului, si acésta cu atátu mai multu, cu cătu scimu, cătu de feluri sunt tendintiele ómenilor in ceea ce privesce fericirea si multumirea loru, ca unuia i place un'a, ér altuia alt'a“. Ca se nu obosimt atentiunea cetitoriului vomu mai adaoje aici numai atátu, ca dupa Cant „nu religiunea produce fapte, ci

*) In unula din nrii viitori vom reproduce ca de modelu, espunerea despre „Invetiatur'a religiunei.“

morală produce religiunea. Omulu nu este pentru aceea moralu, pentru că este religiosu, ci vice-versa, este religiosu, pentru că este moralu. Omulu n'are lipsa de religiune, daca purcede in activitatea sa morală, după cum i prescrie ratiunea lui; inse viéti'a morală ne conduce neconditionat la religiune, si astfelui formăza in noi ideia umui legislatoru a totu-poternicu si conducerioru alu lumii."

Pentru că se potemu intielege defectele acestei teorie, trebuie se venimu mai antainu in curatu cu făsele, prin cari ajunge omulu la sevarsirea cutarei fapte, Este cunoscutu, că fiacarei fapte i premerge vointia. Psihologii'a ne arăta, că voi'a omului este dependente dela unii factori, si anume dela semtiamentele nóstre si dela gradulu de intelligentia, respective dela cultur'a mintii si inimei nóstre. Motivulu fiecarei fapte este de regula unu semtiamentu, ér cugetarea nóstra are chiamarea, ca atunci, candu voim a ne decide, se facem uitate fapta, se ne infaciseze resultatulu, si se ne arete, daca dispunem de medilocele necesari, pentru că se potemu ajunge la resultatulu propus. Daca cugetarea ne infaciéza resultatulu, si posibilitatea de a ajunge la elu cu medilócele, de cari dispunem, si acestu resultatul ne convine, respective daca se provoca in noi in urm'a cugetării nóstre unu semtiamentu de placere, atunci purcedem la execu-tarea faptei, altfelui nu.

De aici se vede defectul celu mare alu parerii lui Cant. Elu face adeca pendente faptele nóstre numai delà mintea nósra, si in tendintia sa de a separa morală de influenția religiunei, nu recunoșce nici decâtua însemnatatea ce o are inim'a la formula-re vointiei nóstre. Este frumosu, ba fórte usioru a dice, că „omulu se faca bine, pentru că este bine, si că de motivu alu faptelelor nóstre se ne servésca numai ceeace pretinde dela noi ratiunea“; inse totu Cant ne spune, că „omulu lucra fórte adesea in contra prescriptelor ratiunei sale“, adeca fara conscientia, prin ce ne demuestra in modu indirectu, că ratiunea „nu este de ajunsu pentru că in vointia nóstra se simu ómeni morali.“ Adeveratulu motivu alu faptelelor morali este si remane dragoste a catra ceea ce este bunu, si acésta dragoste o produce numai religiunea. Numai dragoste a catra Dumnedieu produce dragoste spre ceea ce este bine, o cugetare abstracta inse nici decâtua.

De altmintrele totu Cant vine si ne demuestra intr'o carte a sa, că „in natur'a ómenescă esista unu reu radicalu,“ unu pecatu originalu (pecatu stremosiescu), o aplecare spre reu innasuta in toti ómenii fara exceptiune. Daca acum omulu din firea sa este aplecatu spre reu, ce garantia potemu avé, că mintea si ratiunea lui lu-va face se-si desvólte in viétila activitatea sa morală in directiune buna, candu omulu este din firea sa aplecatu spre reu, si candu scimu, că motivulu nemedilocitul alu fiecarei fapte este de regula unu semtiamentu?

Ori cătu de gresita este acésta parere, si ori cătu este ea de contraria esperientiei si istoriei, to-

tusi si-are și ea, ca si orice reu din lume, partile sale bune, si anume Cant ne demuestra, că in omulu cugetatoriu trebuie se se formeze neconditionatul ideia de Dumnedieu, că numai atunci suntem in stare a ne imprimi detorintiele nóstre morali, daca le privim acestea de legi ale lui Dumnedieu, si că in omu este innasenta aplecarea spre reu, séu cu alte cuvinte, că omulu se nasce cu pechatul stremosiescu si consecintie lui.

Daca omulu numai asia este in stare se-si implinesca detorintiele sale morali, candu le privesc acestea de legi ale lui Dumnedieu, atunci urmează de sine, că religiunea trebuie se premérge fapteleloru. Nu faptele nóstre produc in noi religiunea, ci religiunea produce fapte. Prin urmare religiunea nu este nici decâtua productu alu vointiei, ci tocmai din contra religiunei influențeaza si dirigéza vointia nóstra. Este adeveratul, că intre religiunea si vointia nóstra esista o mare legatura, si de aci si provine legatur'a intre religiune si morală, inse pentru aceea ele nu sunt identice. Religiunea dara nu este nici decâtua productu alu vointiei, desi ele stau in strinsa legatura, ci isvorul religiunei trebuie se-lu cautamu aiurea!

(Va urmá.)

Studie despre arta.

(Dupre Herbart.)

IV.

Art'a de a crește și educatiunea.

(Fine.)

De ce se tienă astă dera educatorulu, daca nu se poate basă pre cultur'a formală si daca vede, că materialul cunoștielor nu produce nici o cultură personală, invetandu-lu numai de a rostulu?

Mai inainte de tōte cu privire la scientie trebuie se se tienă de sinteza si de analiza; ér a dou'a cu privire la elevi de latirea si progresarea interesului

1) Sintesa si analisa se referesc nemedilocitul si-rurile de representatiuni, care jacu in scientie. Educatorulu trebuie se produca totu ce se referesce la sintesa si analiza in modu intuitiv si nu mai după aceea se începe cu inventiamentul verbalu, pentru că pre baiatii, cari nu au vedintu nici observatul nemicu, nu-i poti invetiá. Esempile intuitive trebuie apoi separate si numite in specie, pentru ca se le poti intrebuită scientific. De aici rezulta apoi, că inventiamentul sinteticu afla in esemplile intuitive una multime de puncte, de care se poate alipi. Educatorulu numai atunci se va află pre adeverat'a cale psichologică, daca va petrunde de odata analiticu si sinteticu tisestur'a si progresul naturalu alu masselor de representatiuni, cu care se occupa la inventiamentu, si va grigí ea inventiaceii se-lu urmaréscă intru tōte fora ca se se ustenescă, va se dica fora ca se li-debilitze aperceptiunea său se-ii cumuleze cu representatiuni de acele, ce se impiedeca un'a pre alt'a.

2) Ce se tiene de progresarea interesului nu se poate dice nimicu in genere; aflam înse de consultu a ne provocă in privintia acéstă la esemplulu poetilor celor mari cari documentează art'a cea mai mare, daca potu cucerí si produce curiositate,

Interesulu înse e de mai multe feluri. Geografi'a produce in elevi interesu empiricu; istori'a interesu spe-

culativu, ér scientiele naturali interesu esteticu; apoi din literatura se nasce in elevi pre langa interesulu esteticu si altulu de a partecipá la viati'a singurateciloru, apoi la binele societătii si in fine din relegiositate la dependentia generala.

Latirea toturorou intereselor acestor'a inca apartiene la educatiune; dar' ni-se pare că acést'a ar fi cu deosebire scopulu artei literarie, pentrucà numai dens'a pote pune la dispositiunea intereselor amintite tesaurii scientieloru. Ce e dreptu invetiamentulu verbalu prepareza art'a literaria, dar' pen'a cea dibace e insasi art'a literaria, care nu pote avea tienta mai nobila, de cătu a face se se latiesca tote feliurile de interese.

Impartirea interesului in siese clase principali areta invetiatorului obiectele, care are se le propuna de odata, pentru ca se tienă pre acelasi nivou tote siese clasele (tote interesele acele potu resulta inse si dintrunu singuru obiectu de invetiamentu); apoi lu-si face se judece usioru, daca individulu respectivu se poate educá prin invetiamentu. Adesori sunt debile si numai fugitive tote siese interesele si nu potu sili pre respectivulu se invetie. Alta data se observa inse cutare specia de interesu, dar numai microscopice. In casuri de aceste unde nu se manifesteaza nici pofta dupa scientia, nici gustu, nici patriotismu si nici pietate, cu tote că educatorulu corespunde pre deplinu chiamarei sale, aici dispare tota speranti'a de a face ceva din omulu acel'a. Ultimulu remediu e se-lu dedai la lucru, caci acést'a se poate si fora se aiba cineva interesu empiricu, speculativu ori esteticu, si astu feliu se-i usiuredi si acestuia barem in cătu-ve modulu de a-si tirai viati'a.

Daca succede inse desvoltarea interesului multifariu, atunci se ordinéza opulu celu naltu alu educatiunei dupa cumu pretindu ideile cele practice, care revarsu cu atatul mai multa lumina proprie spre elevu, cu cătu e mai puinu de lipsa se-lu inveti a innotá prin torrentele societătii. Aici inse 'trebuie' se intrevina relegiunea si istoria ~~nu se~~ introduca in elevulu celu entusiasmatu strictetia in cugetare si in critica propria. Mai departe e de lipsa se se faca deosebire marcata intre singuratecile idei practice, pentru ca se nu le amestecce elevii un'a cu alt'a. — Devis'a spiritului modernu e, se te nisuiesci spre lucruri totu mai rari; educatiunea inse trebuie se sustienă in talentele cele june obiectivitatea, pentru ca astfelui in spiritulu loru se intre numai de acele masse de representatiuni, care isvorescu din lumina si adeveru.

Vorbindu despre educatiune ni-se ivescu doue cuvinte admirabile, adeca ~~h u m a n i s m u l u~~ si filantropismul, care ne facu se ni-intorcemu inca odata la scola.

Mai susu afirmaremu, că scoolele le potem considera de institute auxiliarie pentru educatiunea din familia, carea fora de densele remane defectuosa. De acolo inca nu a urmatu, că intr'adeveru tote scoolele trebuie se si porte in sine caracterulu acel'a. Statulu are lipsa de forte multe soiuri de oficiali; afara de aceea statulu se ingrigesce, ca se nu dispara documentele cele vechi ale scientiei si artei seu se retacésca in coci si in colo ca si naea pre undele cele selbatice ale oceanului; si intradeveru are dreptu, daca nici decatu nu din punctu de vedere pedagogicu. Memor'a limbei elene si latine se conserva ce e dreptu, daca silescu educatorii mai pre tota junimea se-si intrebuintieza aperceptiunea cea mai buna spre invetiarea acestorul limbii, pentrucà teolog'a pretinde cunoscinti'a loru deplina, ér jurisprudenti'a si medicin'a in parte; fora de limbile aceste scienti'a nostra si-ar pierde tota bas'a si amu pierde din vedere tote firurile istorice, care ni-areta originea si desvoltarea culturei nostre. Nu e permisu nici unui poporu se tréca cu vederea preste defectele ce ar' urmá din neglegerea limbiloru amintite; aceste trebuescu delaturate cu ori ce pretiu, va se dica trebui se invetie junimea latinesce si grecesce, dar' nu e permisu se inlocuimus prin invetiarea acést'a lucrurile chiare cu altele obscure, ér pre cele sigure cu de cele dubie.

Inca de multu se ventileaza intrebarea, că ore are ceva in semnata pedagogică studiul limbiloru antice? Humanismulu o afirma din tote poterile; dar spiritului timpului pretinde cu totul altu cev'a si nici decatu nu in numele filantropismului. Dar se simu buni bucurosi daca se invovesce pedagogia se sustienă studiulu aceloru limbii, intrucatu nu e silita se se planga despre daunele ce i-se iveseu. Cumca gramatic'a latina prepara cultur'a formală, dupa cumu s'a disu mai susu, e unu lucru despre carele potem tacé, deorace junimea se scie ajutá si fora de cultur'a acést'a si, daca i-simtiesce cinev'a trebuinti'a, atunci se apuca mai tardu si si-o insusiesce. In fine trebuie se invetie elevii latinesce, prin urmare trebuie se invetie si gramatic'a latina si acést'a ajunge pre de plinu.

Obiectele principali, cu care pote face invetiamentulu servitie educatiunei, suntu istoria si matematica. Venitoriulu ni va areta intru cătu se pote suferi si ce folose pote trage junimea, daca invetia prin gimnasie filosofia. Intrega filologi'a o consideram numai de scientia auxiliaria istoriei, caci istoria numai atunci se pote inveti bine, daca evenimentele respective se ilustréza prin aretarea documentelor, chiar ca si in istoria naturala. E dreptu că documentele produc impressiuni multu mai adanci, daca le pote areta omulu in limbile strabune, ér nu in traductiuni; dar din punctu de vedere pedagogicu acést'a nu escusa intru nimicu pre educatori se pierda timpulu celu scumpu cu invetiarea limbiloru antice, pre candu si fora de aceste e destulu, má! prea destulu de invetiatiu. Misicamintele moderne ni-areta necesitatea de a nu lasa se-si pierda junimea timpulu cu gramaticele cele antice, daca nu pretendu acést'a oficiele, pentru care se prepara. Preotulu, advocatulu, mediculu si professorulu trebuie se invetie cev'a din limbile antice, dar' gimnasiele sunt pline de baiati de acei'a, cari voru se studieze numai clasele inferioare; pentru ce nu frecuenteaza ei ore scolare civile, unde li-e locul? Pentrucà aceste séu lipsescu de totu seu apoi nu sunt aceea ce ar' trebui se fia, adeca scoale principali si scoale populare.

In scoolele aceste nu are locu limb'a classica latina; numai intr'aceste pote folosi educatiunei invetiamentulu, si numai atunci si-yoru castigá si gimnasiele libertatea se arete in fapta, că si studierea limbiloru antice pote folosi educatiunei, daca nu sunt elevi multi dar alesi, si daca limbile acele se voru propune dupa una metoda corecta dar totu deun'a impreunate cu istoria.

Din tote aceste aflamu, că scoolele trebuie se fia multu mai de multe feliuri, decatu cum sunt astădi, pentrucă fia care scola si-capeta o caracteristica anumita, care aterna dela invetiatorii respectivi. Acést'a o dorim din inima, pentrucă nu e acomodatu fia carele pentru ori ce scola.

Unii insetosiéza dupa scientie si nu-i poti saturá nici decatu. Pentru acesti'a se recere se avemu unu depositu forte bogatu de astufeliu de marfa.

Altii au lipsa de multa supraveghiere; acesti'a si-afla loculu celu mai coresponditoru intr'o scola cu disciplina severa.

Mai sunt apoi si de acei'a, cari nu au aplicare spre scientie, dar sunt forte inclinati spre vieti'a comerciala. Pentru acestia nu se recere unu gimnasiu strelucitu, ci ajunge si acel'a, care si-cérca meritulu intru inprimarea continua de lucruri necessarie.

Scoolele medie, cum sunt gimnasiele, e de dorit u se fie uniforme, va se dica se tracteze totu acelesi obiecte de invetiamentu; dar' scoolele elementarie e bine se fia cătu mai varie, pentrucă variatiunea naturiloru si necesitatile spirituali ale acestor'a sunt de totul mari.

Asupra obiectului acestui'a vomu mai reveni.

Teodoru Ceonțea.

Revist'a bisericésca-scolastica. *)

Progresele crestinismului in Asia.

Daca secolulu nostru se chiama secolulu luminelor, ne intrebamu, care sunt ore luminele său progresele lui laudate asia de tare? Aceste, în adeveru, sunt mici și neînsemnate în fața ignorantiei și a intunericului, ce stăpanește în masă a ceea mare a omenimii. Nouă spredice secoli și mai bine au trecutu, dără lumină cea adeverată, lumină evangheliei lui Cristosu, încă nu a petrunsu în grosul poporilor de pe fața pamantului. Crestinismulu abia numera la 350 milioane credintosi, pe candu opusu de acestia stau la 800 milioane necrestini!

Ecă neproportiunea cea mare între elementul creștin și celu necreștin! Acăstă a destepătă interesarea și oresicuva chiar emulațiunea în poporele creștine dă formă în sinul loru differite societăți misionare cu scopu dă propagă crestinismulu. Astfeliu de societăți misionare au catolicii, protestanții precum și biserică ortodoxă a Rusiei. Se intielege de sine că progresele catolicismului și a le protestantismului sunt multu mai mare ca ale ortodoxilor, deoarece catolicii și protestanții au midilōce de întretienere a missiei loru în mesura mai mare.

- Operatiunile misionarilor sunt concentrate mai vertosu în Indi'a, Chin'a și Iapani'a.

Indi'a. Diariul „L' Evangeliste“ comparandu statistică missiilor din India de pre anii 1871 și 1875, constata că în acești cinci ani numerul cooperatorilor indigeni (din tiara, pamanteni) s'a înmulțit cu 81, și că calculul mediu în creștinarea Indienilor este 10,500 la anu, și 4000 a celor ce se impartăiesc cu santă eucaristia. Prește totu numerul creștinilor indieni se suie de prezinte la cifra de 266,391, și 68,689 cei ce se cumește. Multu contribuie la întretienerea missiei în Indi'a, generațitatea principelui Dhuleep Singh, care, avându femeia crescută în scolă misionară, în totu anul la aniversari'a cununiei loru daruiesc căte 25,000 franci pe scopurile missiei, și acăstă donație o face elu deja de unu spredice ani.

Chin'a. Fields, o femeie misionara serie unu diurnal americanu despre omorurile de copii care sunt la ordinea dilei în Chin'a. Ea dice: „Viéti'a femeiei chineze deja la nascere e amenintată de pericolu. Mam'a chinesă, dacă n'a avut fiu antaiu, ea si ucide fiicele sale la nascerea loru, în speranță, că în modul acestă va naște fetioru pentru moștenire. Si chiar dacă și are fete, mai multu de două său trei nu le lasă în viață. În clasă mea

*) În acăstă rubrica vom publica, dupre impregiurari, toate evenimentele mai importante ce se vor ivi în creștinism și în ierarhie bisericilor creștini, și în special evenimentele în administrația biserică și scolarie din metropoli'a noastră.

Red.

biblica *) amu diece femei chineze, între cari cinci au pierdutu deja 11 fete în nascere, ér celealalte cinci nu au comisă acăstă crima, pentru că nici una din ele nu au avutu mai multu de trei fete.“

Chinezii în timpulu mai din urmă au inceputu a persecută cumplitu pre creștinii indigeni. Unu mandarinu a datu ordinu aspru creștinilor ca ei se se inchine și se sacrifice în onoreea idolilor. Pre cei ce s'a opusă acestui ordinu ii-au escortat din locuitie și despoiat de averile loru. Capela din Kyong-Mingfot (langa mare) o-au derimatuit, ér pre caticheti ii-a batutu și alungat u de acolo.

Iapani'a. Crestinismulu a facutu concuiste frumose în Iapani'a, cu deosebire în orașele Iokahama și Ieddo, unde pe langa misionari au luat parte activa în acăstă lucrare, încă și creștinii indigeni. Mai deaproape, misionariul americanu Miller a fostu rechiamat la Ujedaba pentru a inspecta comunitatea creștină de acolo, carea numera 25 membri, între cari cinci capabili de a se boțeză și cumește. În anul 1870, în Iapani'a abia erau diece convertiti, și acum aici sunt 10 biserici cu mai mulți de 800 membri.

De însemnatate este pentru noi missi'a ortodoxă în Asia. În anul 1873, în Iapani'a misionarii ortodoxi din Rusia au avutu trei puncte de acțiune, Hacodate, **) Ieddo și Sendai, de atunci credintă ortodoxă s'a latită și consolidat în mai multe parti ale Asiei. În anul trecutu, la una ocazie s'a creștinat 4000 pagani din plasa Minusa în Asia. Despre acestu faptu éea ce relatéza „Biser. ort. rom.:“ La 15 Iuliu, Antoniu Episcopulu de Enisia și Crasnoiar a visitat populatiunea din orașelulu Aschiz care se află în plasă de Minusa. Dar creștinii din Aschiz, încă cu două luni mai nainte și-au pusă totu silintiele de a află numerul esactu alu paganiilor ce ar voi că cu ocazia venirei episcopului Antonie se primăscă botezulu. Într-o intindere de 150 chilometri pe laturile riurilor: Asciz, Boz, Sir, Bee și Abacan, s'a aflatu unu număr de 2,740. La 10 Iuliu tuturoru acestoră li s'a anunțat venirea episcopului. Nime nu se așteptă că numerul completu de 2700 se vina la diu'a ficsata spre a primă botezulu. Înse la 15 Iuliu, candu episcopulu hotarise diu'a de botezu s'a adunat nu numai 2740 ci înea mai multi, 4000, asia că ambe laturile riului Aschiz, în intindere de 6 chilometre, precum și orașelulu Aschiz, erau tisite de popor. Nutrirea acestui număr de popor în timpu de trei dile au luat o asuprasă cetățianulu P. I. Cuznetiov, institutorulu Catanov și membrii comitetului de rezerva. La 15 Iuliu, după severa santei liturgie și a Tedeumului, Preasantitulu

*) Misionarii grupăza în clase pre cei convertiti; în fiecare clasa instituiesc căte unu catichetu, care tiene inspectiunea și face toate serviciile bisericesci la cei convertiti.

**) Secțiunea missiei din Hacodate sta sub inspectiunea ierom. Anatolie, romanu din Besarabia.

Antonie impreuna cu 6 preoti a si inceputu a seversi misterulu santului botez. Botezulu s'a seversitu in riulu Aschiz. Mai pre urma, pecandu parte din preoti inca botezau si miruiau, Preasantitulu Episcopu cu doi preoti au inceputu a cuminecá pre noi botezati, cu santulu trupu si sange alu Domnului nostru Isusu Christosu. Institutotorulu Catanov, aprovisionatul fiindu mai d'inainte cu unu mare numeru de cruciuliti, a datu fiacarua din noii botezati cete o cruciulitia. Servitiulu s'a inceputu desu de demineti'a si s'a terminatu ser'a la 6 ore. Tuturor barbatilor li s'a datu numele de Vladimiru, éra femeiloru numele de Maria. Nasi au fostu 5 barbati cu familiele loru. —

Considerabile sunt progresele ortodoxiei si in alte parti din launtrulu imperiului rusescu, in Casanu, Astrahanu Caucazu, precum si in Siberia. Societatile missiunare: „Fraternitatea santului Andrei, celu antaiu chiamatu“ si „Fraternitatea santului Gurie“ au desvoltat multa energie si pana astazi continua cu adeveratu zelu apostolicu propagarea evangeliei la poporele necrestine.

D i v e r s e .

= Procedur'a domnesca in privint'a cartiloru scolare oprite. Precandu la noi romanii, prin mai multe comune, domnii pretori si unii inspectori guverniali de scole visitara si visiteză nu numai scoale, ci si casele private ale invetitorilor, pentru de a cautá si confiscá cartile oprite de inalt'a stapanire, si apoi pe temeiul exemplarielor luate cu, fort'a din bietele biblioteci private ale invetitorilor, ii-tragu pe acestia in cercetare criminala, lucru forta tota bas'a legala, si ne mai pomenitu in tier'a acésta, — totu pe atunci din foile domniloru aflam, ca bunaora mai decurundu in comitatulu Soliului, inspectorulu magiaru J. Menyei afandu la unii invetitori slavi cărti oprite, si vrendu a le confiscá, ei cu provocare la dreptulu loru privatu de proprietate i-a denegatu cărtile, decat nu mai pe langa rebonificarea pretiului acelora. Firesce ca diaristii magari se indigna, dar docentii slavi au dreptate.

O miscare, ce nu trebue perduta din vedere. Este conformu spiritului timpului, ce adiia de 20 ani asupra Ungariei si Transilvaniei, ca cei ce vréu a se recomandá poterii de statu, cauta a se acatiá de principiu principalu de statu, mai vertosu de gresitulu principiu supremu alu si ovinis mului, carele la noi se splica prin „magiarisare.“ Asia s'a inventat din o asemenea parte istoria, seu fabula: in unele parti ale Transilvaniei, si anume in comitatulu Unedórei, unde poporatiunea romana este mai compacta, (pana la 97 procente) printre acésta massa mare de Romani s'ar asta multe sate cu multe mii de locuitori, cari ar fi de nému curat magiaru, dar in decursulu timpului si-ar fi uitatu limb'a, si ar fi adoptatu pe cea romana. Nimicu sub sôre mai pucinu probat si mai pucinu probabilu ca acésta; insusi marele Kossuth intr'o epistola a sa mai noua si-esprime mirarea asupra acestui fonomenu de curendu descoperit de desmagiarisare a sementiei arpadiane prin valachi. Acésta mirare pune adeverulu in cea mai suspicioasa lumina. Decat acestu scrupulu este mai grea si nedeslegata intrebarea, ca: 6re unu poporu, ce in decursulu secelor s'a desnationalisatu, seu cum se dice „a malgamisatu“ de sine, si prin legile naturei, adeca s'a prefacutu in alte popore, este 6re dreptu si rationale, ca chiar in contra vointiei sale a se desface prin maiestria, seu chiar cu sil'a de elementele, in cari l'a prefacutu timpulu si sla-

bitiunea seu dispositiunea sa naturala, si asia a-lu restituíerasi — de voia de nevoia — elementului pretinsu? Ori cum o séma de domnii magari voindu dora a feri pre guvernul de suscipiunea, seu si mai multu de acusari grele, ca cele ce se ridicara de curendu in contra-i mai cu séma din Bucuresti, ca tinde a magiarisá cu forti'a, s'a apucatu a alarmá magiarimea pre calea privata, si a aduná bani si patroni, pentru a incercá desromanisarea pretinsilor magari romanisati din comitatulu Unedórei, de o camdata prin scóla si apostolatu — otarindu a infientiá in Deva a scóla reala, in carea se primésca si se tinea cătu mai multi tineri din acele comune pretinse romanisate, de unde apoi crescuti si inspirati, se-ii faca apostoli pentru magiarisarea acelui popor. Este evidentu, ca acésta pornire trebue se descepte banuile grele, anume ca ea trebue se duca la credint'a, cumca se cauta mai multu pretestu, decat adeverulu si dreptatea. Destul ca in urm'a unei pasiri energice in tota tiéra ungurésea si Ardealu, cam de vr'o trei luni de dile se constata, ca spre scopulu aretatui abiá se aduná sum'a de 1407 fl. Astfelii urdiorii ideii si ai planului incepu a se convinge, ca — dieu pre calea acésta nu se merge inainte pana-i lumea! Dreptu ce acum mereu si-ridica vocea si pretindu, ca inalt'a stepanire se iea caus'a in mana si se o inaintezu cu poterea si pung'a statului! Asia tocma cetimur prin foile magiare, cum unu d. Solyom István, unul dintre cei multi, ce in ruptulu capului umbla a se recomandá celoru de sus, face apelulu si planulu catra guvernul, ca numai decat se ingrigescă a deschide prin acele parti din Unedóra gradine si scole, in cari se creșca magiaresc celu pucinu 1000--2000 copilasi, pre langa acésta se se subventioneze si celealte scóle dela tiéra, ce propunu limb'a magiara. Caci — numai asia se va ajunge scopulu, adeca se va smulge o parte de popor din simbul romanilor, spargendu-se si slabindu-se mass'a cea compacta a acestor'a. Cumca prin astfelii de apucature poporului nostru se pote slabii si cu timpulu si ucide, — acésta admitemu! dar — cumca pre acésta cale natuinea magiara se fie in stare a cascigá ceva si a-si asecurá viitorulu, — despre acésta tare ne indoimur. Ori cum cei chiamati se priveghieze si se-si faca detorint'a! — (V. B.)

= Alegere de invetitoriu. Cetimur in „Higien'a si Scol'a“: In Girocu s'a tienutu in 30 Ianuariu a. c. alegere de invetitoriu. c. v. Au recursu pentru acésta statiune invetiatorésca 7 individi, dintre cari 1 cu cualificatiuni eminente in tota privint'a, 1 cu cualificatiune bunasi 5 cu cualificatiune suficiente. S'a tienutu servitiulu dumnediescui si chiamarea Duhului sanct dupa tipicu cu tota evlavi'a, s'a stropitul poporulu numerosu cu aghiasma si astfelii cugetam ca cuvintele preotului: „Asia se lumineze mintea vostra“ au strebaturu in inimile alegatorilor si li-a luminat mintea, ca se pricépa, ce acvisitiune scumpa este unu invetitoriu bunu, teoretice si practice bine cualificatu, caruia au se incréda ei educatiunea si instructiunea copilaru sei. Dar me-am insielatu. Adunenduse comitetulu parochialu inspectorulu i propuse a alege trei din cei ce au recursu, si i recomenda la loculu 1 pe celu eminentu, 2 pe celu bunu a 3 pe unulu din cei 5: elu ceru pe Craiovanu, care erá substituitu. — Cu acésta candidatiune intra in sinodu si dupa ce se deschise sinodulu, i se spuse ce candidatiune a combinatul comitetulu parochialu, i se spuse, ce lucru importantu are elu seimplinéscă dupa dreptulu celu frumosu, ce lu-dà biseric'a prin statutulu organicu, se admonia a fi cu atentiune la scopu si astfelii a alege pe celu, ce va poté mai bine corespunde acestui scopu. Apoi ceteri cualificatiunea celoru doi d'intaiu candidati, dar candu veni la alu treilea, d'abia pronunciá numele lui Craiovanu, pana cei din tind'a scolei si incepura a rigni si stigá: Craiovanu, Craiovanu, nu ne trebue altulu. — Inspectorulu ii admonia, ca asia nu merge alegerea, alegerea e bisericésca, unde trebue pazita santién'a, dandu fiacare votulu dupa

consciintia si cunoscinta sa, era nu dupa preocupatiuni si siopte, si provoca alegatorii la votu. Votanduse, celu eminențu primi 18, celu bunu 2 si celu slabu 59 voturi. Éta cum alege poporul! éta cum asculta elu de vocea barbatilor devotati binelui comunu naționalu, éta cum intielegu ei admonitiunile jurnalistilor nostri, cari la tóte ocasiunile striga: cultura! cultura! Aci e limanulu, aci scaparea nôstra!

— El orbitti de patimi si de preocupatiuni, nu vrea se asculte, nu vrea se pricépa, se cunoscă, ce e mai bunu, dar alegu, ce e mai reu, si astfeliu de alegere se intempla mai pretutindine! Potemu noi dara cere de la unu tineru, ca se se devoteze acestei chiamari, pregatinduse bine si de ajunsu in tota privint'a pentru densa, candu elu la alegere este respinsu, este nebagatu in séma, si i se prefera altulu cu multu mai pucinu cualificatu. Incheiu cu cea mai adanca durere de inima, — că asia nu vomu, nu potemu prosperá, ci trebuie se regresam!

= A esitu de sub tipariu „Reportul general istoricu,” despre activitatea societatii „Petru Maior” a junimei romane din Budapesta, dela inițiarea societatii pana in presente; o brosura de 42 pag 8°, lucrata cu multa diligentia si studiu de Dlu Petru Iliesiu, secretariulu societatii. Se vine in folosulu fondului societatii cu 30 cr. esem-

= Serbarea duminecei este o cestiune, de care protestantii din Germania se occupa cu multa seriositate. Sinodulu generalu din Baden intr'o sessiune nu de multu tienuta, cu privire la serbarea duminecei a constatat, că buna starea religioasa morală si materială a poporului condiționea dela observarea caracterului serbatorescu alu duminecelor si obtinerea dela lucru si dela petrecerile necuvintiose in dilele de dumeneaci. Sinodulu apróba totodata nesuntiile laudabile manifestate in Svitier'a si Germania, cu scopulu d'a reduce transportulu pe căile fierate in dumineci si serbatori numai la celea mai neaperate trebuintie, ca personalului oficialu se asigure barem a treia parte din dilele de dumineci si serbatori pentru repausu.

= Catolicii vecchi in Helvetia de presinte constituescu 55 comune bisericcesci cu 73.380 suflete. Numerulu loru s'a sporit mai vertosu in urmarea unei decisiuni a consiliului din Genfu, care pre tóte comunitatile catholice din cantonulu de Genfu le-a dechiarat de apartientorie la biserica catolicilor vecchi, éra cei ce nu voiesc a se asociá la catholicii vecchi, trebuie se faca dechiaratiune de refusu, si o repasí din biserica.

(§) Multiamita publica. Societatea de lectura a elevilor institutului pedagogic-teologicu gr. or. din Aradu, vine prin acest'a a-si exprimá multiumit'a sa onoratului publicu pentru atentiunea, ce o a aretatu facia de dens'a prin participarea in numeru forte frumosu la siedint'a publica arangiata in 31 decembre 1876. si pentru ofertele benevole, cu care onoratulu publicu a contribuitu cu acésta ocasiune in folosulu fondului societatii. Domnii, cari au contribuitu cu acésta ocasiune sunt urmatorii: Ioan Popoviciu Deseanu, adv. 5 fl., Nicolau Filimonu adv. 5 fl., Georgiu Dogariu prop. 4 fl., Petru Florescu prop. 4 fl., Vasiliu Belesiu referinte consist. 3 fl., Iosifu Popoviciu adv. 2 fl., Ioanu Tieranu protopopu 2 fl., Dr. Atanasin Siandoru prof. 2 fl., Dr. Ioanu Papp adv. 2 fl., Ioan Belesiu adv. 2 fl., Alessandru Pecicanu not. comitat. 2 fl., Paulu Milovanu not. com. 2 fl., Ignatiu Papp, secretariu consistorialu 2 fl., Stefanu Tamasdanu 2 fl., Iuliu Rusu 1 fl., Nicolau Marianu not. trib. 1 fl., Mircea B. Stanescu 1 fl., dna Ecatarina Pintea 1. fl., Atanasiu Tudutescu 1 fl., Alessandru Georgeviciu 1 fl., Georgiu Purcariu contabilu 1 fl., Nicolau Marcu telegrafistu 1 fl., Teodoru Ceontea prof. 1 fl., Petru Popoviciu 1 fl., Bogdanu Nicolae 1 fl., Sava Fercu fiscu reg. 1 fl., Dumitru Popoviciu 1 fl., Ioan Suciu 1 fl., Paulu 1 fl., Elia Dogariu 1 fl., Petroviciu 1 fl., Ioan Mladinu 1 fl., Iosifu Botto, adv. 1 fl., Terentiu Ratiu cand. adv. 1 fl., Ioanu Moldovanu ases. consist. 1 fl., Nicolau Popoviciu 1 fl., Nicolau Popoviciu 1 fl., Anciu 1 fl., Arcadie Siepetianu, maestru 1 fl. mai multi 4 fl.

60 cr. sum'a 70 fl. 60 cr. Din acésta suma detragendu-se spesele de 14 fl. 21 cr. resulta venitul curatul de 56 fl. 39 cr. care suma s'a destinatul prin unu conclusu alu societatii pentru inmultirea bibliotecii societatii, si s'a si facutu pasii necesari pertru procurarea opurilor respective. In numele societatii delectura a institutului 1877. pedagogicu teologigu. Aradu in $\frac{13}{25}$ februarie. De metriu Chiritia, not. coresp.

= Educatiunea de scola si acasa. Sub titlulu acest'a va aparé incurendu in tipografi'a lui Filtsch din Sibiu, o carte lucrata de dlu Michail Velceanu, preotu Docnecea, dieces'a Caransebesiului. Acésta carte a obtienutu binecuvantarea archipastoréscă din partea Présantie sale, parintelui episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu. Ea va aparé in 7 côle si va consta 80 cr. v. a.

Fapte generoase, fapte romanesce. De vr'o optu ani de dile se facu in Brasovu in fia-care anu la initiativ'a prea zelosului domnu Diamandi Manole collecte de bani pentru provederea cu imbracaminte si incalciaminte a scolarilor romani seraci, dar' diligenti, alu caroru numeru este forte considerabilu. Si aprópe in fia-care anu se aduna côte 5—6 sute de floreni, cu cari se imbraca si incalcia 90—100 baiati si fetitie dela scóele de aici. — In anulu acest'a inca s'a procurat imbracaminte si incalciaminte spre scopulu mentiunat in pretiu de preste 500 fl. v. a., cu cari s'au provediutu 92 de scolari, baiati si fetitie. Actulu distribuirei a avut locu Dumineca in $\frac{13}{25}$ Febr. in sal'a gimnasiului romanu. Era intru adeveru emotiunatoriu a vedé pre baiatii si fetitiele aprópe desbracate cu câta bucuria primia din manile dlu Diamandi Manole incalciamintea si imbracamintea, de care avea o necessitate asiá de mare. Dlu Diamandi, pre care-lu cunoscé publiculu romanu si din multe alte fapte generoase si adeverat romanesci, precum este si donatiunea ce a facut'o acum vr'o patru ani pentru scoale romanesci din Bulgari'a, si-a cästigatu nu numai dela individii, ci dela intréga natiunea romana cele mai frumose merite. Asemenea si domnii Dumitru si Mihailu Stanescu, apoi D. Iencioviciu si alti romani generosi, cari au contribuitu spre acestu scopu. (Scol'a rom.) G. T

Redactoru respunditoriu: **Vincentiu Mangra.**

„ALBIN'A“

3—3

Institutu de creditu si de economii in Sibiu.

Domnii actionari ai „Institutului de creditu si de economii „Albin'a“ se invita prin acésta, in vertutea art. 19 alu statutelor societatii la

A patr'a adunare generala ordinaria, care se va tiené la Sibiu in **29. martiu 1877.** stilulu nou, inainte de amédi la 10 ore in cas'a institutului din strad'a macelariloru (coltiul stradei Bayer Nr. 1.)

Obiectele:

1. Raportulu generalu alu Directiunei cu bilantiulu anualu si raportulu Comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea pretiului marcelor de presentia.
5. Ficsarea onorariului pentru membrii Comitetului de revisiune.
6. Intregirea comitetului de revisiune.

DD. actiunari, cari in sensulu art. 22. 23. 24 din statute voiesc a participa la numit'a adunare in persona seu prin plenipotenti, sunt rogati, a-si depune la cass'a institutului actiunile loru si eventualu dovedile de plenipotintia, celu multu pana in 26 martiu 1877. stilulu nou, dupa amédi la 6 ore. — Sibiu 20 fauru 1877.

Directiunea institutului.

1—3.

Edictu.

Augustin Puticiu nascutu din Paulisiu si fostu preotu gr. or. in Paulisiu si pe urma in Siepreusiu, carele nainte de acést'a cu 8 ani si-a parasit u legiuuta sa socia Sofi a nasc. Ardeleanu din Aradu, fara se se scie unde se afla; prin acést'a e provocatu cumca de la prim'a publicare a acestui edictu in restimpu de unu anu si o di se se prezenteze naintea scaunului protopresviteralu din Aradu, — caci la din contra, caus'a divortiala radicata de catra amintit'a sa socia si in absinti'a lui se va pertracta si fini cu aduce-re sentintie, in sensulu canonelor santei nostre biserici.

Datu din siedint'a scaunului protopresviteralu tienuta in Aradu la $\frac{17}{29}$ Ianuariu 1877. **Ioanu Ratiu**, m. p. protopopulu Aradulni.

Concurs.

1—3.

Pentru parochia vacanta Cosdeni in care din lipsa recurrentilor nu s'a potutu efectu alegerea tienuta la 31. Oct. a. t. 1876. — se escrie concursul nou pelanga emolumintele: pamentul parochialu de 8 cubule, stole si biru dela 110 numere de case, cartiru liberu cu gradina.

Doritorii de a ocupá acésta parochie au a-si trimite recursurile instruite cu toté documintele prescrise in Stat. org. protopresbiterului Papmezuelui D. Elia Moga pana in 27 Martie a. c. v. — éra in 29 martiu se va tiené alegerea.

Cosdeni 26 fauru v. 1877. Comitetul parochialu.

In contilegere cu **Elia Moga**, protopresbiterulu tractualu.

1—3.

Pentru ocuparea postului de capelanu langa neputintiosulu preotu din comun'a Herendesci, in protop. Lugosiului, cottulu Carasiului, se escrie concursu cu terminu pana la 20 Martiu vechiu a. c.

Emolumintele suntu: 20 jugere de pamentu aratoriu si pentru fenatiu, un'a a treia parte atatu din birulu preotescu, cátu si din stola usuata si platiu parochialu de unu jugeru pamentu intravilanu.

Recenti au a-si adresá cursele timbrate si instruite in intielesulu statut. org. bis. catra on. sinodu parochialu gr. or. din Herendesci si ale tramite Dlui Georgiu Pesteanu protopresbiteru in Lugosiu.

Herendesci 26 fauru 1877. Comitetul parochialu.

In contilegere cu D. protop. tractualu.

2—3.

Conformu ordinatiunei consistoriale Nr. 300. 1877. se escrie concursu pentru statiunea de capelanu in Micalaca, carele totu odata va avé a functiona si ca invietiatoriu in clas'a a doua, — emolumente sunt: 1) $\frac{1}{2}$ din sessia parochiala, 2) $\frac{1}{2}$ din tacsele stolari, 3) 150 fl. titlu biru, 4) cuartiru in natura, au 100 fl. dupa cum va voi comun'a.

Doritorii de a ocupá acésta statiune trebue se aiba testimoniu celu putienu de 4 clase gimnasiali, despre absolvirea cursului clericalu, si testimoniu de cualificatiune, dupa intielesulu regulamentului provisoru din 1876. Nr. 108. §. 10 pentru parochia de clasa II., — si cursele sale adresate catra comitetulu parochialu se le transpuna la protopresbiterulu Aradului pana in 30 de dile dela antaie publicare.

Cei necunoscuti cu poporulu au a se presentá in vreo Dumineca au serbatore in Biserica pentru a-si aratá desteritatea in cantu si tipicu.

Alegerea se va tienea in 29 Martie st. v. adeca a treia di de pasci.

Aradu in 18 februarie st. v. 1877.

Ioanu Ratiu, m. p. protopopulu Aradului.

In contilegere cu comitetulu parochialu din Micalac'a.

2—3.

Se deschide concursu pe vacant'a parochie de clas'a treia din Chertesiu ppresviteratulu Ienopoliei (Borosineu) cu terminul de alegere pe a 5-a domineca in postulu paresimel-lor, séu pe 13 Martie a. c. st. v.

Venitulu parochialu: un'a sessiune pamentu aratoriu de a treia clasa — stolele indatinate — birulu parochialu fructul de gogoasie (cóbe) din padurea comunala; numerulu caseloru 125.

Recentii au se produca testimoniu despre absolvirea teologiei — de cualificatiune si atestatu de moralitate, — preotii santiti vor avea preferintia; — si pona la diu'a alegerei, se voru presentá la sant'a biserica din Chertesiu in vre-o domineca, ca se-si arate desteritatea in cantari, séu in cuventarile bisericesci.

Recursele adresate comitetului parochialu, se voru trimite oficiului ppresviteralu in Ienopolea (Borosineu) posta ultima Borosjenó.

NB. — Alesulu preotu, va avea dà jumatate din toté veniturile parochiale veduvei preotese séu orfanilor reposatului preotu Alessandru Gergariu pona la anulu reposarei, adeca pona in ultima Octomvrie a. c.

Chertesiu 11. Fauru 1877.

Comitetul parochialu gr. or. din Chertesiu.

Cu contilegerea mea **Nicolau Beldea** adm. ppresviteralu.

2—3.

Concursu pentru definitiv'a implere a postului invietatorescu dela scol'a nostra ortodoxa romana confessionale din Laz u, tractulu protopresbiterale alu Ienopolei, de care sunt legate urmatóriile emolumente, si anume: a) in numerariu 100 fl. v. a. b) cereali 10 cubule $\frac{1}{2}$ grâu $\frac{1}{2}$ papusioiu; c) 10 stang. de lemne; d) cortelu liberu cu gradin'a de legume.

Cei ce voru reflecta la acestu pestu, sunt poftiti, re-cursele sale adjustate conformu „statutului organicu” si intitulate comitetului parochiale din Laz u, se le adreseze Inspectoratului scolariu cercualu confesiunalu in Losasielu p. u. Gurahonez pana Miercuri in septeman'a luminata adeca 30 Martiu vechiu a. c. in care di va fi si alegerea.

Recentele cu testimoniu de calificatiune mai bunu, cu atestatu de moralitate exemplară si de practica inde-lungata va ave preferintia.

In fine se mai recere dela aspiranti ca in timpulu premergutoriu alegerei se se presente in careva domineca séu serbatoria la s. biserica, din Laz u, unde si-va areta desteritatea in cantari si tipicu, si se voru face cunoscuti poporului alegatoriu.

Iosasielu la 20 Februarie vechiu 1877. — Comitetul parochiale in contilegere cu inspectoratulu scolariu cercualu confesiunalu:

Ioanu Munteu, m. p. presbiteru parochiale ca inspect. scol. cercualu conf.

2—3

Sementie din Erfurt
pentru
legume de gradina si economia
se afla in cualitate buna

la

MARX & VELSZ

Aradu, strata bisericiei la „canele albu”

NB. La cererea eumperatorilor tarifa li-o trimitemu francata.